

λά σκόνη τη μέρα ανακατεύοντας αυτές τις βρώμικες δι-
κογραφίες.

Ἡ Σούζυ τὰ εἶχε χαμένα ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειά του. Πα-
ρατήρησε μάλιστα ὅτι αὐτὸς ὁ ὑπάλληλος ἦταν περισσό-
τερο περιποιημένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πολὺ νόστιμος.
Εἶχε ἀκόμα μιὰ σκληρότητα στὸ βλέμμα του καὶ μιὰ ὑ-
περηφάνεια πού τὴν ἔκανε νὰ τὸν σέβεται.

— Πῶς λέγεσθε; τὸν ρώτησε.

Ἐκεῖνος τῆς εἶπε τ' ὄνομά του. Κ' ἡ Σούζυ βάλθηκε
νὰ κυττάη τὴν ἄκρη τῆς πέννας του πού ἔφτιανε γρήγο-
ρα, ὡμορφα, καλλιγραφικὰ γράμματα. Ξαφνικὰ ἀναστα-
τώθηκε καὶ πάλι. Μιὰ ὡμορφή νέα μπήκε μὲ γέλια στὸ
γραφεῖο, ἔτρεξε στὸν Ριμάστι, τὸν χαιρέτησε κι' ἄρχισε
νὰ φλυαρῆ μαζί του. Τώρα ἡ Σούζυ ἦταν ἡ μόνη πού
εἶχε σειρά. Ἐκρίνε καλὸ λοιπὸν νὰ τὸ ὑπενθυμίσῃ στὸν
Ριμάστι. Κι' ἐκεῖνος τῆς ἐτοίμασε γρήγορα τὸ πιστοποιη-
τικὸ, τῆς τὸ ἔδωσε μ' ἀδιαφορία κι' οὔτε γύρισε νὰ τὴν
κυττάξῃ σὰν ἔφευγε.

Ἡ Σούζυ ἦταν τόσο νευρισμένη πού κόντεψε ἐκεῖνη
τῆ μέρα νὰ κόψῃ τρεῖς ἀνθρώπους μὲ τ' αὐτοκίνητό της,
νὰ τσακισθῇ σ' ἓνα λεωφορεῖο καὶ νὰ πατήσῃ ἓναν ἀστυ-
φύλακα. Διαρκῶς σκεφτόταν αὐτὸν τὸν ἄξεστο πού τὴν
εἶχε περιφρονήσει. Καὶ θύμωνε περισσότερο μ' αὐτὴ τὴν
ξανθὴ πού τὸν εἶχε ἐπισκεφθῇ.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ ἔλεγε, αὐτὸς ὁ ἀδέκαρος νὰ θέλῃ κι'
ἔρωτα! Ἄ, δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσω ἀτιμώρητο.

Καὶ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἓνα καλὸ μάθημα, πῆγε πάλι στὸ
γραφεῖο μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἔχασε τὸ πι-
στοτοποιητικὸ. Τὸν παρεκάλεσε μάλιστα
νὰ τῆς τὸ φέρῃ ὁ ἴδιος. Αὐτὸς ὅμως ἀρ-
νήθηκε. Κι' ἐκεῖνη ἀναγκάσθηκε νὰ τοῦ
τηλεφωνήσῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ συνέν-
τευξι.

Κι' ἔτσι ἄρχισε ἡ αἰσθηματικὴ τους ἱ-
στορία. Μὰ σὲ κάθε ραντεβού χωρίζαν
θυμωμένοι, γιατί διαρκῶς ὁ Φίλιππο τῆ
μάλλωνε καὶ καταριῶταν τοὺς δικούς
της πού τὴν εἶχαν καταστήσει ἓνα κακο-
μαθημένο πλάσμα.

Ἔτσι καὶ σήμερα ὅταν τὴν εἶδε τέλος
νὰ ἔρχεται, ἔγινε ἔξω φρενῶν. Ἀνέθηκε
στ' αὐτοκίνητό της κι' ἄρχισε νὰ τὴν
μαλλώνῃ. Ἐκεῖνη γελοῦσε ὅμως μὲ τὸ
θυμὸ του καὶ τὸν πείραζε. Μὰ ὁ Φίλιππο
δὲν ἀστελευόταν.

— Εἶσαι, τῆς δήλωσε, μιὰ σωστὴ ἀπό-
γονος τῆς Εὐας. Ὅπως ἐκεῖνη κοροῖ-
δευε τὸν Ἀδάμ πού ἀγωνιζόταν νὰ τὴν
προφυλάξῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους πού τὴν
ἀπειλοῦσαν, ἔτσι κι' ἐσὺ μὲ κοροϊδεύεις
πού σὲ συμβουλεύω. Γι' αὐτὸ καλύτερα
νὰ τραβήξῃ ὁ καθένας τὸ δρόμο του.
Ἄλλωστε αὐτὴ ἡ περιπέτεια κάποτε θὰ
τελειώσῃ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι κοῦκλος νὰ μὲ
κάνῃς ὅ,τι θέλεις! Στὸ κάτω-κάτω τῆς
γραφῆς ἔχω καὶ νεῦρα. Θὰ μπορούσα νὰ σὲ δειρῶ κιόλας
ἀπάνω στὸ θυμὸ μου.

Κι' ἐπειδὴ ἐκεῖνη ἐξακολουθοῦσε νὰ γελάῃ, ὁ Φίλιππο,
τρελλὸς ἀπὸ τὴ λύσσα του, τῆς ἀναψε ἓνα ἠχηρότατο μπά-
τσο καὶ πῆδησε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο.

Ἡ Σούζυ ἔτρεξε φυσικὰ ἀμέσως νὰ τὸ πῆ στὸν πατέρα
της καὶ νὰ τοῦ διηγηθῇ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία. Μὰ ἐκεῖνος
πού εἶχε τὴν πείρα τῆς ζωῆς δὲν θύμωσε. Ἔσπευσε μάλι-
στα νὰ γράψῃ ἓνα γράμμα στὸν Φίλιππο Ριμάστι. Κι' ὅταν
αὐτὸς παρουσιάσθηκε μπροστά του, τοῦ δήλωσε:

— Ἐχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δώσετε μιὰ ἱκανοποίησιν στὴν
κόρη μου.

— Πράγματι, εἶμαι πρόθυμος νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμην,
εἶπε ὁ Φίλιππο, γιατί ὁμολογῶ ὅτι παραφέρθηκα. Ἄλλως
τε αὐτὴ ἡ νέα πειὰ δὲν μ' ἐνδιαφέρει.

— Δὲν ἀρκεῖ μιὰ συγγνώμη, τοῦ ἀπάντησε ἡσυχά-ἡσυ-
χά ὁ Μπερνίνι. Γιὰ νὰ ξεπλύνετε τὴν προσβολὴ πρέπει νὰ
τὴν παντρευθῆτε.

— Ἀδύνατον! φώναξε τρομοκρατημένος ὁ Ριμάστι. Ἡ
Σούζυ εἶνε ἓνα μικρὸ, κομπὸ θηρίο καὶ δὲν κάνει γιὰ σύ-
ζυγος.

Μὰ ὁ Μπερνίνι τὸν χτύπησε φιλικὰ στὸν ὄμο καὶ τοῦ
δήλωσε:

— Εἶστε ὁ μόνος πού θὰ μπορέσετε νὰ τὴν συμμορφώ-
σετε. Εἶσατε ὁ μόνος ἀνδρας πού φοβάται. Κ' εἶμαι βέ-
βαιος ὅτι θὰ τὴν ἐπαναφέρετε στὸν ἴσιο δρόμο καὶ θὰ τὴν

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ἐνας λουκανοπῶλης ἐπιθεωρεῖ τὴ βιτρίνα τοῦ μαγαζιοῦ
του καὶ ρωτᾷ κατόπιν τὸν ὑπάλληλό του:

— Τί ἔγινε ἐκεῖνο τὸ παλῆο κομμάτι τὸ ζαμπὸν πού ἦ-
ταν ἐκεῖ;

— Πουλήθηκε, κύριε.

— Λαμπρά. Καὶ σὲ ποιόν;

— Στὸν ἀπέναντι κύριο.

Ἐὸ καταστηματαρχῆς κάνει ἓνα μορφασμὸ καὶ ἐξακο-
λουθεῖ:

— Καὶ τὸ λουκάνικο πού εἶχε μείνει ἀπὸ τὸν περασμένο
μῆνα;

— Κι' αὐτὸ πουλήθηκε.

— Σὲ ποιόν;

— Στὸν ἴδιο κύριο.

— Καὶ τὰ ἔξη αὐγὰ πού ἦσαν στὴ γωνιά ἐδῶ κι' ἔξη
μῆνες;

— Κι' αὐτὰ τὰ πουλήσαμε στὸν ἴδιο πελάτη σήμερα.

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος, λέει ὁ καταστηματαρχῆς. Τί γκι-
νια!...

— Μὰ δὲν εἶσθε εὐχαριστημένος, κύριε, πού πουλήθηκαν;
ρωτᾷ ὁ ὑπάλληλος.

— Τί λές, παιδί μου! Ὁ κύριος πού τ'
ἀγόρασεν ὅλ' αὐτὰ μ' ἔχει καλέσει ἀπό-
ψε νὰ μοῦ κάνῃ τὸ γεῦμα...

— Ἐγὼ, ἔλεγε κάποιος, ποτὲ δὲν τρώγω
κιμάδες στὸ σπίτι, γιατί ξέρω τί ἔχουν
μέσα, καὶ ποτὲ δὲν τοὺς τρώγω στὸ ξενο-
δοχεῖο, γιατί... δὲν ξέρω τί ἔχουν μέσα!

Ρώτησαν κάποιον:

— Κυνηγᾶτε, κύριε;

— Ἐπῆγα μιὰ φορὰ στὸ κυνήγι πρὸ εἴ-
κοσι χρόνων.

— Καὶ ἀπογοητευθήκατε γιατί δὲν ἐ-
σκοτώσατε τίποτε καὶ δὲν ξανακυνηγή-
σατε;

— Ἰσια-ἴσια πού σκότωσα.

— Κανένα κουνέλι ἴσως;

— Ἐνα δασοφύλακα, κύριε.

Ἐνας ρέπορτερ παίρνει συνέντευξι μ'
ἓναν ἑκατομμυριοῦχο:

— Ἦθελα, κύριε, νὰ μάθω πῶς ἀρχί-
σατε τὸ μεγάλο στάδιό σας, πῶς ἐση-
ματίσατε τὰ πρῶτα κεφάλαια...

Ἐὸ μέγας βιομήχανος ὑπερήφανος γιὰ
τὸ «ἔργο τῶν χειρῶν του» ἀπαντᾷ:

— Ζητοῦσα ἐργασία καὶ δὲν εὑρίσκα πουθενά. Ψοφοῦσα
ἀπὸ τὴν πείνα. Ἐμπήκα σ' ἓνα λουκανιτζιδικο καὶ μ' ἐδιώ-
ξαν, ἀλλὰ πρὶν φύγω εἶδα στὸ πάτωμα μιὰ καρφίτσα... Ἐ-
σκυψα καὶ τὴ σήκωσα...

— Καταλαβαίνω τὰ ὑπόλοιπα, διέκοψε ὁ ρέπορτερ. Ὁ κα-
ταστηματαρχῆς σὰς εἶδε πού σηκώσατε τὴν καρφίτσα κι' ἐ-
ξετίμησε τὴ χειρονομία σας. Σὰς ἐπῆρε ἀμέσως ὑπάλληλο
καὶ ἀργότερα σὰς ἐπάντρεψε μὲ τὴν κόρη του. Τὰ κεφάλαια
τοῦ μικροῦ αὐτοῦ μαγαζιοῦ σὰς ἐπέτρεψαν νὰ ἰδρύσετε τὸ
πρῶτο ἐργοστάσιο. Ἔτσι γίνεται συνήθως...

— Δὲν ἐμαντεύσατε καλὰ, λέει ὁ ἑκατομμυριοῦχος. Ὁ-
ταν ἐσήκωσα τὴν καρφίτσα τὸ ἔβαλα ἀμέσως στὰ πόδια.

— Γιατί;

— Ἡ καρφίτσα εἶχε στὴν ἄκρη ἓνα μεγάλο δια-
μάντι.

κάνετε εὐτυχισμένη. Ἡ Σούζυ εἶνε μιὰ πραγματικὴ Εὐα.
Ὅσο γιὰ σὰς εἶσατε ὁ γαμπρός πού μοῦ χρειάζεται. Ἐ-
νας τίμιος καὶ ἐργατικὸς νέος πού κυττάζει μόνο τὴ δου-
λειά του.

Κι' ἔτσι ὁ Φίλιππο Ριμάστι παντρεύτηκε τὴν Σούζυ κι'
ἔζησαν κ' οἱ δυὸ εὐτυχισμένοι, γιατί ὁ Φίλιππο τὴν ἀγα-
ποῦσε, κι' αὐτὴ τὸν σέβόταν καὶ τὸν λάτρευε.

ΛΟΥΪΤΖΙ ΛΑΓΚΡΙ

